

Piotr Śniady, Monika Izdebną

Broszęcin, gm. Rząśnia, woj.
piotrkowskie. Stanowisko 14

Informator Archeologiczny : badania 21, 53

1987

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

BROSZECIN, gm. Rząśnia
woj. piotrkowskie
Stanowisko 14

PP Pracownia Konserwacji Zabytków
Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska
Oddział w Poznaniu

Badania prowadził mgr Piotr Śniady (autor sprawozdania/
przy współudziale mgr Moniki Izdehnej. Badania wykonano
na zlecenie KMB "Bełchatów". Pierwszy sezon badań. Sta-
nowisko wielokulturowe: - obozowisko /osada/ z okresu
wczesnego brązu /Chłopice - Vassle?/, - obozowisko
/osada/ ludności kultury żużyckiej z końca epoki brązu
i okresu halstackiego.

Stanowisko znajduje się w obrębie małej doliny, na stoku o ekspozycji NE, wykorzystywanej
przez niewielką rzeczką. Obszar badawczy zlokalizowano przy krawędzi stoku i terasy zalewowej. Zało-
żono jeden podstawowy wykop /pow. 1325 m²/ oraz rów sondażowy o pow. 62,5 m².

Na układ stratygraficzny składały się w zasadzie tylko dwie warstwy: słabo wykształcony,
jasnoszary, prawie bez próchnicy humus i bezpośrednio pod nim zalegający, najczęściej jasnożółty
calec, zbudowany głównie z luźnych piasków.

Duża przepuszczalność podłoża spowodowała trudności w uchwyceniu zarysów obiektów nierucho-
mych. Dlatego też zdecydowano o zastosowaniu planigraficznej metody eksploracji wykopów.

Odsłonięto 28 obiektów nieruchomych, przy czym dotyczy to tylko tych, które były uchwycone
i zarejestrowane w podłożu /prawdopodobnie bez ich partii atropowych, które uległy wymyciu/. Obiek-
ty te można było rozróżnić od calca na poziomie od 15 do 20 cm poniżej spągu humusu. Natomiast nie
uwzględniono tutaj obiektów, które ewentualnie będzie jeszcze można wyróżnić na podstawie analizy
stref koncentracji i materiału ruchomego, bez kontaktu zapewne rozmytego wypełniaka.

Wśród wyżej wspomnianych obiektów należy wymienić:

- 14 jam o nierozstrzygniętym jeszcze przeznaczeniu, z bardzo ubogim inwentarzem /przedmioty krze-
mienne, fragmenty ceramiki - głównie KZ/,
- 1 jama ze skupiskiem nieobrobionych kamieni polnych /bez inwentarza ruchomego i śladów spalarni/,
- 4 jamy bez inwentarza ruchomego,
- 9 naczyń wolnostojących.

Nadto zarejestrowano znaczną ilość materiału ruchomego, poza strefą obiektów, którą zlokali-
zowano trójwymiarowo, m.in.:

- 3902 fragmenty ceramiki naczyniowej /mocno rozdrobnionej/,
- 2939 przedmioty krzemienne,
- 43 fragmenty kości.

Na uwagę zasługuje fakt wystąpienia dość znacznej koncentracji materiału krzemienno /415
sztuk/ na obszarze ok. 20 m², usytuowanej tuż przy krawędzi /terasy zalewowej. Natomiast pozostała część
materiału ruchomego, zarówno krzemienno jak i ceramicznego, była generalnie dość równomiernie roz-
proszona na całej powierzchni wykopu.

Z odkrytych art. faktów warte wymienienia są: obrobiony kamień polny /ca 25 x 30 cm/ z wy-
szlifowaną jedną płaszczyzną /podkładka?, szlifierka do gładzenia wyrobów krzemienno?/, grociek ser-
cowaty, wczesnobrązowa siekierka krzemienno, przęślik.

Materiały i dokumentacja terenowa znajdują się w Pracowni Archeologiczno-Konserwatorskiej
PP PKZ O/Poznań.

Przewidziana jest kontynuacja badań.